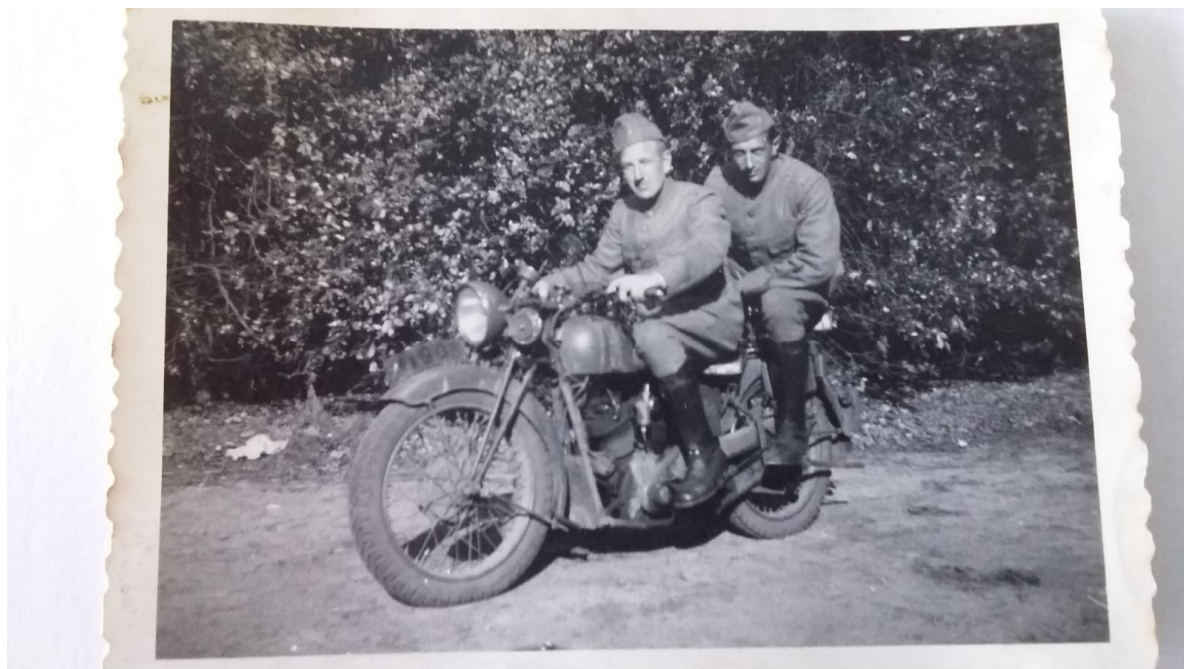

Oorlogsanekdotes van Sjang Oelers jr.

Pap vertelde

Sjang als duopassagier in de mobiliteitsjaren op De Grebbergen

Hij werd in de mobiliteitsjaren opgeroepen voor de dienstplicht en werd ingedeeld bij de afdeling Ordonnance Troepen op de Grebbergen.

Nadat hij zijn diensttijd volbracht had ging hij thuis meehelpen in de zaak. De familie Oelers had ook een limonadefabriekje en zijn werkzaamheden waren voornamelijk het rondbrengen van bestellingen in de regio met paard en wagen.

Vader vertelde niet veel over de oorlog. De kinderen waren dan ook verbaasd toen hij op een avond bij het eten vertelde, dit was jaren na de oorlog en komt nu bij de 75 jarige herdenking weer bovendrijven

Pap vertelde:

“Op een van zijn tochten in de oorlog werd hij in de buurt van Groensche Bos, nabij Montfort, aangehouden door enkele bewoners van het woonwagenkamp. Hij kwam vanuit Montfort, na het rondbrengen van bestellingen met paard en wagen.

Deze bewoners vroegen hem of hij een parachutist wilde meenemen die in de buurt geland was. Het bleek te gaan om een uit Nieuw Zeeland afkomstige piloot wiens vliegtuig door Duits geschut geraakt was en die met de parachute het vliegtuig had moeten verlaten

Pap sprak nauwelijks Engels , maar toch wist de piloot hem duidelijk te maken dat hij de Maas wilde oversteken naar België omdat hij daar een vluchtadres had. Pap gaf hem met zijn parachute een verborgen plekje op zijn wagen en toog over het kanaal richting Roosteren. Van daaruit wees hij hem de weg richting Maaseik, vooraf liet hij zich de door Pap aangereikte boterhammen goed smaken.

Hij maakte duidelijk dat hij Bill Bruce heette en uit Christchurch kwam. Bij het afscheid bedankte hij Pap met de woorden: “Thank you very much and good luck in your life” of woorden van gelijke strekking.

Op de terugweg naar huis werd Pap tot overmaat van ramp aangehouden door een Duitse patrouille die op zoek waren naar een parachutist, hij zei van niets te weten of gezien te hebben terwijl de parachute nog in de wagen verborgen lag.

Na de oorlog heeft Oma van de parachute schortjes gemaakt

Noot Pejjerlandj:

De noordzijde van de Houtstraat hoefde in 1944 niet te evacueren omdat er veel winkels gevestigd waren die ook Duitsers als klant hadden.

Bair, Sjang en Ger Cox stonden hun mannetje op het groene laken

Lies Zeelen van de Brugweg vertelde aan René Rutten van Pejjerlandj:

Pap en Mam, Neerke van Zeelen en Mechel van Wegberg, hadden samen met hun 5 kinderen gevolg gegeven aan het evacuatiebevel per 7 november 1944. We zijn in eerste instantie geëvacueerd naar Maria Hoop. Mam is daar bij het koken buiten op een berenklauw door granaten getroffen en ze werd ernstig gewond aan een been. Toen de toestand verslechterde en de medische verzorging niet voldoende was begon het been te ontsteken en ze leed veel pijn. Op het Hingen woonde een zus van Mam die met ome Driek Rutten getrouwd was. We zijn daar toen naar toe gegaan, Mam kreeg een klein kamertje voor haar alleen en wij kregen een fietsenstalletje, want het huis zat boordevol mensen. Wij waren al heel blij dat we daar terecht konden, iets dichterbij de bewoonde wereld.

Ome Driek met Tante Lies en Néke en Truus voor hun huis In de Planten.

De toestand van Mam verslechterde echter danig, (zullen de fitnesses niet weergeven, want deodorant en reuk verdrijvers waren er toen nog niet) de ontstekingen woekerden verder. Mam is toen naar het lazaret gebracht dat in de kelder bij Graatje Vergoossen was, in de hoop dat er ambulance vervoer kwam, mooi niet, het was een afschuwelijke tijd op het Hingen.

De oplossing kwam als een geschenk uit de hemel door Sjang Oelers met zijn paard en wagen, die door de vuurlinies heen, met gevaar voor eigen leven, de zwaarst gewonde patiënten naar het ziekenhuis in Roermond bracht, hierbij was ook Mam Mechel Zeelen van Wegberg. Het heeft helaas niet mogen baten maar ze werd de laatste dagen wel gespaard van de helse pijnen. Door de slechte communicatie kregen we pas bericht van haar overlijden toen ze al een week begraven was.

Voor deze heldendaad zijn we Sjang altijd dankbaar gebleven.

Oudste dochter Ine heeft haar bruiloft, met Jos Roch, op Lies haar verzoek gevierd in café Oelers.

Sjang, knielend 2e van rechts was een steunpilaar van RIOS

Pap, Sjang overleed op 30 september 1982 tengevolge van een noodlottig verkeersongeval, hij mocht slechts zeventig jaar worden.

Medewerkers Pejjerlandj hopen dat het vastleggen van dit verhaal op de website van Pejjerlandj tot tevredenheid is van de familie Oelers- van Buggenum.

Samenstelling pejjerlandj: 31 januari 2020

Gegevens verkregen van:

- **Kinderen Oelers**
- **Lies Zeelen**

Samensteller: René Rutten